

РЕШЕНИЕ

№ 2145

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **220** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] – [населено място], представлявано от управителя В. Д. П., чрез адв. В. М.-САК срещу Решение № 20251234 от 13.11.2020г. по НАХД № 17867/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 469222-F508027/14.10.2019 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП-С.. В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и при необоснованост. Моли съда да отмени решението на СРС, а с него и процесното НП. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски. Ответникът - ТД на НАП, чрез юрк. Н. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на [фирма] – [населено място], представлявано от управителя В. Д. П. срещу Наказателно постановление № 469222-F508027/14.10.2019г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП-С., с което на дружеството на основание чл.185, ал.2 вр. с чл.185, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, са наложени тридесет и четири отделни имуществени санкции в размер на 500 лева всяка, за нарушения на чл.118, ал.10 ЗДДС вр. чл.59а, ал.1 и ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства/Наредбата/, затова че като данъчно задължено лице – доставчик на течни горива с получател [фирма] по фактура № 65/19.03.2019г., през периода януари-февруари 2019г. в Информационна система “Контрол на горивата“ от страна на [фирма] не е подавана информация относно извършените последващи разпореждания със закупеното дизелово гориво.

С Решение № 20251234 от 13.11.2020г. по НАХД № 17867/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131 състав е потвърдено Наказателно постановление № 469222-F508027/14.10.2019 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП-С..

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, което да доведе до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Прието е също така, че АУАН е съставен при спазване на изискванията на чл. 40 от ЗАНН и съдържа реквизитите по чл. 42 от ЗАНН. Спазени са сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Процесното НП също съдържа законовите реквизити по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, като нарушението е описано с неговите фактически и правни елементи. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираните 34 административни нарушения, като е изложил подробни съображения защо не става въпрос само за едно нарушение на чл.118, ал.10 ЗДДС, деянията не съставляват маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложените наказания са в рамките на предвидения в закона минимален размер.

При постановяване на решението Софийският районен съд е извършил цялостна проверка на обжалваното НП, съгласно задължението по чл. 313 и чл. 314 от НПК, приложим по препращане от чл. 84 от ЗАНН. Съдът не е нарушил процесуалните правила и относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, обсъдил е доводите на страните. В мотивите към решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи. Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон. Изложените в тази връзка подробни, обосновани и логически обосновани със събраните доказателства мотиви настоящият състав като касационна инстанция изцяло споделя .

Безспорно е, че на 05.09.2019г. във връзка с извършвана от ТД на НАП [населено

място] насрещна проверка възложена с Резолюция за възлагане на проверка № П-22222519143791-ОРП-001/19.08.2019г. е установено, че през месец януари и февруари 2019г. [фирма] е получател на течни горива, освободени за потребление по смисъла на чл.20, ал.2, т.1 от ЗАДС в размер на 7432 кг от доставчика „Б. О.“ - О., като 4249 литра от тези горива [фирма] е продало на [фирма] чрез зареждане на селскостопанска техника направо от регистрирания в НАП съд за съхранение на [фирма] - стационарна цистерна : 18 пъти през месец януари и 16 пъти през месец февруари, като за тези 34 доставки е осчетоводена фактура № 65/19.03.2019г.

Безспорно е, че доставчикът [фирма] не е подавал информация относно извършените последващи разпореждания със закупеното дизелово гориво през периода януари-февруари 2019г. в Информационна система “Контрол на горивата“.

С разпоредбата на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС е вменено задължение на данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, каквото е дружеството касатор, да подава в НАП данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Съгласно разпоредбата на чл.59а, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, в приложимата редакция, лицата по чл.118, ал.7, 9 и 10 от ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка /ЕДД/ - приложение № 22, или електронен документ за получаване /ЕДП/ - приложение № 23, за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са деклариран с електронен акцизен данъчен документ (еАДД)/единен административен документ (ЕАД) и са задължителни за подаване съгласно наредбата. Всеки ЕДД, ЕДП, както и подадените данни за доставени количества горива по документ, въведени ръчно през ЕСФП, съдържат задължително номер на еАДД/ЕАД.

Безспорно е, че като доставчик на горива, касаторът попада в кръга от лица - адресати на цитираните разпоредби, както и, че дружеството не е изпълнило това свое задължение по посочените 34 доставки, с което е осъществило вменените му 34 нарушения на чл.118, ал. 10 от ЗДДС. Този факт се потвърждава от наличните вписвания в таблиците, представени от дружеството в хода на извършената по реда на ДОПК проверка, от които се установява зареждането на горивото в земеделските машини, на база предварително постигната договореност между двете дружества, дата на извършването им, както и конкретното количество гориво. В настоящия случай зареждането на всяка от посочените в таблиците дати, независимо, че се извършва на основание един и същ устен договор между доставчика [фирма] и получателя [фирма], обективиран във фактура № 65/19.03.2019г., представлява отделна доставка по смисъла на чл.6, ал.1 ЗДДС, тъй като зареждането се явява моментът, в който се прехвърля правото на собственост върху родово определената вещ - течно гориво, чрез отделянето ѝ от горивото, съхранявано в стационарната цистерна, използвана от [фирма]. Именно чрез зареждане на различните машини, използвани от другото дружество е извършено отделянето на продадените количества от общото количество газьол в цистерната, и прехвърлянето им във фактическа власт и в разпореждане на купувача – [фирма], респективно това е датата на данъчното събитие, съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното

решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20251234 от 13.11.2020г. по НАХД № 17867/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 469222-F508027/14.10.2019 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА [фирма] – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Д. П. да заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.